

Porsche 914 1.7

INTENS GELUKKIG

Scheveningen. De plek waar luchtgekoelde Volkswagens bijna nog bepalend zijn in het straatbeeld. De surfcultuur is hier springlevend. En soms, als het weer een beetje meewerkt, staat er een kleine luchtgekoelde Porsche. Met Volkswagenhart. Jaap van der Sar over zijn liefde voor een bijzondere Porsche: de 914.

TEKST JAAP VAN DER SAR FOTOGRAFIE MAARTEN STOLP

// Ik houd van oud. Ik woon in een oud Schippershuisje, in een oud Schevenings hofje, en rijd in auto's die er nét waren toen ik geboren werd. Of al voor die tijd bestonden. Is dat een rare eigenschap voor een dertiger? Geen flauw idee, maar in de jaren '70 werden er wat mij betreft prachtige auto's gebouwd. Dus

toen ik in het bezit kwam van mijn rijbewijs wist ik het al: er moet een klassieker komen. Een auto uit de Seventies, liefst met wat chroom, en de juiste 'looks' om mezelf te distantiëren van al dat muisgrijze gemiddendeklasser om me heen. Maar toen ik na twee Britse roestbakken technisch failliet en een illusie armer zonder vervoer kwam

te zitten, zat er niets anders op dan zwijgend akkoord te gaan met een krijgertje. Een Japans koekblikje zonder sores, die me zou helpen om mijn autobudget binnen afzienbare tijd weer wat op te krikken.

Die klassieker zou er weer komen. Maar nu voor 'erbij'. En wat het zou worden had ik al haarfijn uitgeplozen. Niks Brits, maar een auto die me al sinds mijn jeugd fascineerde. Een zwart schaapje uit de beroemde Porschefamilie. Verguisd in de loop der jaren en door snobs onder de merkliefhebbers soms snerend afgedaan als 'geen echte' en vlees-noch-vis. Maar voor mij de ware. Een lichtvoetige schoonheid. Apart, bijzonder en het allerbelangrijkste: géén dertien-in-een-dozijn auto. Een Porsche 914 dus. Een klein wonder. Rondom onafhankelijk opgehangen, schijfjes op alle vier de wielen, een heerlijk uitneembaar targadakje zonder gedoe, een 'dogleg' vijf-bak, klaplampjes en als kers op de taart: een heuse middenmotor. Rechtstreeks uit de racerij. Dat had begin jaren '70 zo ongeveer alleen de Lamborghini Miura. En de 914 dus! Na een half jaar zoeken kwam ie langs. Die begeerlijke zescilinder kon het niet zijn, want die ging mijn budget ruim te boven. Maar een bescheiden 1.7 uit 1972 had de juiste kleur én het juiste prijskaartje. Hij stond bij een vriendelijke man in het Oosten des lands. Teveel kin-

deren, teveel carrière en te weinig tijd om nog te genieten van de kleine cabrio. Precies het juiste bouwjaar - eind '72 - en geïmporteerd uit Californië, dus keihard en met voldoende 'patina' (lees: verf zo dof als krijt) om de prijs naar een aanvaardbaar peil te laten zakken. Was ik nog steeds blut maar wat boeide het: mijn eigen 914 was een feit.

Een week na aankoop werden de kleppen gesteld, beide kofferbakjes volgepropt en vertrokken mijn meisje en ik op een epische roadtrip door Frankrijk. Vele van dergelijke trips zouden er nog volgen. Italië, Zwitserland, Duitsland: de kleine Porsche verzwoeg vele duizenden kilometers zonder morren. De bescheiden 1.7 bleek altijd voldoende voor dikke pret, zelfs op steile haarspelden in de Alpen. En vermogen? Ach, wie maalt er om extra pk's als je een prachtige dame naast je hebt, er een zomerwindje door de haren waait, een prachtige roffel de uitlaat verlaat en uitzicht hebt op wekenlang rijden, slapen in een tentje en genieten van de vrijheid? En dat allemaal zonder noemenswaardige problemen. Okay, een gat in de benzineslang - sproeiend over een hete uitlaat - vlak voor de Gotthard-tunnel is best een hachelijk momentje te noemen. En een versnellingsbakrevisie van drie mille best een forse aderlating. En denk trouwens maar niet dat zo'n 914 daarna weer loepzuiver schakelt, want die eindeloze

trein van stangetjes, busjes en kogels, helemaal naar de staart van de auto, heeft een levenslang abonnement op speling. Boeit niet, want eenmaal ‘ingeschakeld’ ben jij zo goed als de enige die jouw 914 probleemloos door de versnellingen jaagt. Durft verder niemand aan te beginnen, dus het stuur is altijd voor jou en daar draait het tenslotte om. Natuurlijk, ik heb als autojournalist de lol mogen proeven om de afgelopen jaren in flink wat Porsches te kunnen sturen. Van een brute, nieuwe 997 Turbo tot een

onbetaalbaar vroege, klassieke 356. En daardoor ben ik gaan houden van het merk. Maar nog meer van de 914. Inmiddels zijn we een jaar of tien en twee kinderen verder. En die oranje 914 werd steeds vaker het kind van de rekening. Mee op vakantie? Helaas, een (uiteraard) oud campertje heeft die plek van ‘m ingepikt. Daar passen de kinderen tenminste ook in. Een ritje op een zonnige dag? Tja, er staat inmiddels een motorfiets voor de deur. En het strand is om de hoek. Maar toch. Toen ik

GESPECIALISEERD IN PORSCHE

Haaglanden Service
Ambachtshof 5
2632 BB Nootdorp
Nederland

T 015-3618555
F 015-3618558
info@servicehaaglanden.nl
www.servicehaaglanden.nl

MH PEIZE
GESPECIALISEERD IN PORSCHE
WWW.MHAUTOMOBIELEN.NL

MH Automobielen, 1 merk alle types
REVISIE, OMBOUW,
TUNING, APK, ETC.

Motron: Passie voor de klant, Passie voor het vak, Passie voor Porsche

VERKOOP | ONDERHOUD | ONDERDELEN | RESTAURATIE
WWW.MOTRON.NL
info@motron.nl | www.facebook.com/motron.nl

parts-wise.nl
ONLINE PORSCHE SPECIALIST

ELK DENKBAAR ONDERDEEL ONDER 1 DAK

Bij Parts-wise kunt u eenvoudig
elk denkbaar onderdeel
voor uw klassieke Porsche
bestellen. Ook dat ene
zeldzame onderdeel.

Kijk op **parts-wise.nl**
T 0255 - 515 686

FG porsche

For all things Porsche

- 2dehands/schadewagens: aankoop & verkoop van alle modellen en bouwjaren
- Verkoop van onderdelen: meer dan 2500 m² stock
- Onderhoud en revisies: door vaklui met jarenlange ervaring

Kerkstraat 39c
9080 Zaffelare (Belgium)
GSM +32 (0)494 911911
info@fgporsche.be - www.fgporsche.be

RENNSPORT

Porsche 968

1992 335 pk en 400 nm.
Van eigenaar Porsche specialist.
Geen achterstallig onderhoud aanwezig.
Prijzen nader overeen te komen, of teab.

Voor gedetailleerde specificaties belt u
076-5430911.

ALWAYS ON THE EDGE!

DB-SPORTSCARS

inkoop
verkoop
reparaties
onderhoud
onderdelen
motorsport

db-sportscars.nl

er twee jaar geleden tijdens een zeldzaam ritje op onbeholpen wijze een enorme deuk in reed, sprongen de tranen me in de ogen. En twee dagen later zakte hij spontaan door zijn ophanging rechtsachter. Ook dat deed pijn. Alsof 'ie het voor mijn neus had opgegeven. Wegdoen zou veruit het slimste zijn. Voor de onderdelen dan maar. Maar je verkoopt toch ook je arm niet als 'ie een blauwe plek heeft? In reparatie dus. Nog één keer de beurs leegtrekken. Een nieuwe ophanging, een motorrevisie én een nieuwe laag glimmend oranje. Inmiddels is 'ie als herboren. Een prachtig exemplaar. En hij is verkocht. Toch nog. Het is niet anders, de rede kreeg de overhand. Drie oude auto's, een motorfiets, een gezin én een hypotheek? Gelukkig is 'ie niet ver weg. Mijn zus zag mijn pijn en kwam over de brug. De redster in nood. Nu staat 'ie te wachten, geduldig in een boerenschuur, tot één van ons hem af en toe weer eens mee uit rijden neemt. En geloof me, op dat moment voelt een Zuid-Hollandse polder bijna net als Italië. En roffel ik, met de wind in mijn haar, nog net zo intens gelukkig van bocht naar bocht." ■

